

DEVRİMCİ DURUMUN BÜTÜN OLANAKLARIYLA

MC YIKILMALIDIR!

Yurtta seçimler yaklaştıkça faşist tirmanışçıların saldırıları alabildiğine yoğunlaşıyor. Faşistlerin, MİT'in eibirliğiyle ilericileri, komünistleri kursunlama kampanyası giderek yoğunlaşıyor. Komünistlere, TKP'ye, CHP'ye, partili partisiz tüm yurtseverlere yapılan saldırıların, provokasyonların arda arkası kesilmiyor.

Terör belirgin bir biçimde CHP'lilere de yönelmiştir: 18 mart günü CHP Ga-

ziantep Gençlik Kolu yöneticisi Enver Kurt otobüs durağında beklerken yoldan geçen bir otobüsten açılan yayılım ateşiyle öldürüldü. Serik'te CHP'lilere ait 24 ev ve iş yeri tahrip edildi, CHP ilçe merkezine saldırıldı. Antalya'da CHP'lilerin kahvesine bomba atıldı.

Öte yandan devlet mekanizması içten faşistleştirme çabaları TRT üzerinde yoğunlaştı. TRT'nin başına çöreklenen Karataş, "yakında geniş çaplı atamalar" yapılacağını açıkladı. Karataş'ın görevden aldığı spiker Sacit Onan şimdiye kadar işten atılan 107 TRT emekçisi geri alınmaya kadar 21 martta aylık grevine başlandı. TRT Genel Müdürlüğünde çalışan 800 görevli de öğle yemeğini boykot ederek grevi desteklediler. Yeni Haber-İş, TMMOB, TÜM-DER, TÜTED ve Parlamento Muhabirleri Derneği ortak bir basın toplantısı yaparak Karataş'ın görevden alınmasını istediler.

Görüldüğü gibi faşizm özlencileri bir koldan sistemli olarak sindirme politikasını uygularken, bir koldan da devlet mekanizmasını faşistleştirme yolunda yürüyorlar. Şili tipi bir faşist çunta için ortam hazırlamaya çalışıyorlar. Daha seçimlere 7 ay olmasına rağmen giderek şiddetlenen saldırılar, faşizm çanak tutan bu hükümetle seçimlere gidilemeyeceğini gösteriyor. MC partileri, demokratik ortamda yapılacak bir genel seçimin kendilerine bir daha iktidar yüzü göstermeyeceğini iyi biliyor.

Tekelci burjuvazinin telâşi bundandır. Tekelci burjuvazi, bunun için seçimlere kadar faşizmi tezgâhlamak için çarpınıyor.

Tekelci burjuvazinin, faşizm özlencilerinin yolunu kesmek için, devrimci durumun bütün olanaklarından, yığınsal eylemlerden her türlü savas biçimlerinden yararlanarak, demokratik güçlerden kurulu bir seçim hükümetini iş başına getirmek günümüzün sorunudur. İşçi sınıfının hegemonyası altında tüm demokratik güçlerin eylem birliğiyle anti-faşist savaşı sosyalizme açılan demokratik düzeni devrim yoluyla kurma savaşını bağlamak zorunludur.

İTİB'e ve gazetemize yapılan baskılar boşa çıkarılacaktır

İngiltere'de ekonomik kriz derinleşiyor. Bu durum karşısında burjuvazi, tekeller kendi çıkarlarını korumak için faşizme yönelmek istiyorlar. İrkçılığı körükliyorlar. Krizin yabancı işçilerden doğduğu masalını yayıyorlar. Yabancı işçilere son bir kaç aydır artan baskıların nedeni budur.

6 mart pazar günü kaçak işçileri araştırmak bahanesiyle polis, İngiltere Türk Yeli İlericiler Birliği'ne de saldırdı. O sırada örgütte bulunan ve kalış izni olmayan işçileri nezarete aldı. İTİB, derhal harekete geçti. Hemen o akşam polise düşen arkadaşları kurtarma komiteleri kuruldu. Zamanın çok kısa olmasına rağmen tutuklananların hemen hepsi kefaletle serbest bırakıldı.

TRT'nin provokasyonu

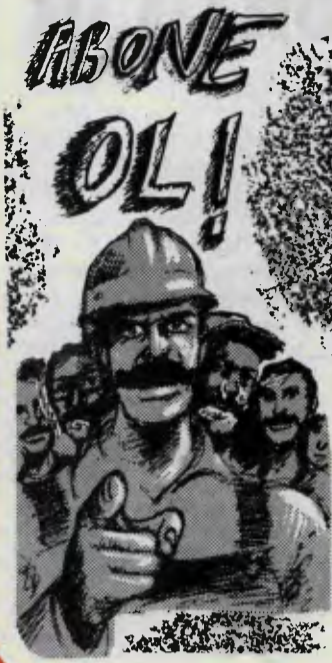
Geçtiğimiz hafta Türkiye'nin Sesi radyosu polisin Ankara'da İŞÇİNİN SESİ'ni okuyan iki yurttaşımıza açtı. TRT'nin haberine göre polis, iki yurttaşımızı Türkiye Komünist Partisi'nin resmi yayın organı olan İŞÇİNİN SESİ'ni evlerinde bulundurmamak suçundan (!) tutuklanmış. Öte yandan, 18 mart 1977 günlemeli Milliyet gazetesinde, ise tutuklananların TKP üyesi olduğu ileri sürülüyor.

Bu olay devrimci çevrelerde geniş yankılar uyandırdı. Günün konusu oldu. "Bizim Radyo" konuya ilişkin yayınında bunun devrimci basına yapılan bir provokasyon denemesi olduğunu belirtti. TKP'nin merkez yayın organının ATILIM gazetesi olduğunu yineledi.

Raslantı değildir

Bugün İngiltere'deki ilericiler polisin, konsolosluğun, faşistlerin ve maocuların çok yönlü saldırılarına ve kışkırtmalarıyla yüz yüzedir.

İŞÇİNİN SESİ'NE

Ülkemizdeki sınıf savaşı biteviye sertleşiyor. İşçi sınıfı barikatlarda çarpışıyor. Devrimci durum olgunlaşıyor. Bu ortamın bizlere yüklediği özel görevler karşılama görevi.

İşçinin Sesi de devrimci hareketin bir parçası olarak gelişmek atılım yapmak zorundadır. İşçinin Sesi gittikçe daha çok okuyucuya ulaşmalıdır.

İşçinin Sesi İngiltere'deki devrimcilerin kısıtlı olanaklarıyla kuruldu, gelişti. Çapa İngiltere'yi çoktan aştı. Tüm Türkiye devrimcilerinin malı oldu. İşçinin Sesi'ni yükseltmek hepimizin görevidir. İşçinin Sesi'ne aboneler bularak onu daha da yayınsallaştırma görevi hepimizindir.

İşçinin Sesi'nin 64. sayısı tiraj rekoru kırdı

İşçinin Sesi'nin "TKP Konferansı Özel Sayısı", gazetemin tirajında büyük bir artışla rekor kırdı. 10.000 adet basılan "Özel Sayı"ya sürekli istekler geliyor. Birçok ilerici örgüt ve kişi gazetemize bağlanarak, kendilerine gönderilen sayının arttırılmasını, ek paketler gönderilmesini istediler. Kendilerine gelen gazete sayısını arttırmak isteyen örgütler en kısa zamanda gazetemize başvurmalıdır.

İşçinin Sesi "TKP Konferansı Özel Sayısı"na bu denli ilgi gösterilmesi, TKP'nin gittikçe artan etkinliğinin, saygınlığının bir yansımasıdır.

İşçi sınıfının birliği ancak Marksizm-Leninizm temelinde yükselir

Emine Engin

Türkiye'de devrimci durum olgunlaşıyor. Devrimin nesnel koşulları var. Sınıf savaşımı yüksek boyutlarda. Ne var ki devrimin zaferi için bu yeterli değil. Öznel koşulların da tamamlanması gerekiyor. İşte TKP'nin Konya'da yapılan Konferansı, öznel koşulların bu tamamlanma sürecinde tarihsel bir dönemeç, bir ivme noktasıdır.

TKP'nin Konferansı işçi sınıfının örgütlenmesinde yeni bir aşama açtı. Üçüncü müfreze bu Konferansla genel kurmaylığını belgeledi. Bir yandan, Konferans'ın kendisi öznel koşulların bugünkü gelişme düzeyinin bir ölçütü, bir göstergesi oldu. Öte yandan, Konferans, öznel koşulların gelişme sürecini hızlandırdı, daha da hızlandıracak.

İşçi sınıfının birliği, ulusal demokratik cephe ve cepheye işçi sınıfının yeri gibi sorunlar oportünizmin delikleridir. Bu gibi delikler, kesin Leninist bir tutumla tıkanmazsa oportünizm bacayı sarar, partiyi likidasyona götürür. TKP'nin de yakın geçmişte böyle acı bir deneyim geçirdiğini Genel Sekreter İ. Bilen'in Konferans raporundan öğreniyoruz.

TKP'nin Sesi radyosundan dizi dizi dinlediğimiz Rapor'da, söz konusu sorunlara duru bir Leninist yaklaşım var. Bu yaklaşım geçmişin acı deneyimi ile bugün arasını da kale gibi dikiliyor. İşçi sınıfının savaştan öncüsü TKP'yi devrim zaferi ile, Türkiye'nin güzel geleceği ile doğrudan bağlıyor.

"İşçi sınıfının birliği çok önemlidir", sözünü hep duyuyoruz. İşçi sınıfının gerçek birliğine kama sokanlar, oportünistler bile bu sözü geveleyip duruyorlar. Sıpa samandan, Leninizmi oportünizmden ayırmak gerekiyor. Bunun da mihenk taşı, birliğin temelini doğru koymak özünü doğru belirlemektir. Soruna oy kaygusuyla değil, devrim azmiyle yaklaşmaktır.

TKP'nin Konferansı'nda, "toplumun ilerici savaştan gü-

Burjuvazinin İngiltere ve Türkiye'de İŞÇİNİN SESİ'ne saldırılarını arttırması bir raslantı değildir. Bu devrimci sesin ülkenin giderek daha çok yerinde ve daha gürebicimde duyulması elbette ki burjuvazinin yüreğini oynatıyor. Burjuvazi oldum olası devrimci ideolojinin en acı biçimde savunulduğu yayın organlarına, örgütlere var gücüyle saldırıya geçmiştir. Provokasyonların nedeni budur.

Demokratik güçlerin birliği yolunda BÜYÜK İŞÇİ KURULTAYI

26-27 şubat F. Almanya'nın Düsseldorf kentinde toplanan Büyük İşçi Kurultayı'nın iki gün süren başarılı çalışmalarını sonunda, Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu (FİDEF) kuruldu.

Kurultaya Batı Avrupa'nın her köşesinden 1300 yurtdaşıımız katıldı. Bunların 545'i, 119 derneği temsil eden Kurultay delegeleriydi.

Kurultay Hazırlık Komitesi sözcüsünün açış konuşmasından sonra CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'in mesajı okundu. Daha sonra CHP senatörü ve Merkez Yönetim Kurulu üyesi Uğur Alacakaptan, DİSK Genel Sekreteri Mehmet Karaca, Dünya Sendikalar Federasyonu temsilcisi Karlheinz Bleich kurultayı selâmlama mesajlarını okudular.

Alman Komünist Partisi Başkanı Herbert Mies'in yazılı mesajı okunduktan sonra program tasarısının tartışılmasına geçildi.

İkinci gün, tüm delegelerin gereği üzerinde birleştikleri yeni üst örgütün kurulmasına ilişkin tartışmalar yapıldı. Son şekli verilen program tüm delegelerin oybirliğiyle kabul edildi.

FİDEF sadece F. Almanya ve Batı Berlin'i içine aldığından, buraların dışından gelen örgüt delegeleri FİDEF-

Burjuvazi İŞÇİNİN SESİ'ni okumanın suç olduğunu ileri sürüyor. Biz, yayıncılar ve okuyucular olarak, böyle bir "suç" u tanımıyoruz. İŞÇİNİN SESİ'ni yayımlamak ve okumak için burjuvaziden "izin" almadık, almayacağız. Her türlü saldırılara, baskılara karşı göğüs gerip sınıfsal ideolojimizin, gazetemizin, örgütümüzün burjuvaziden bağımsızlığını koruyacağız.

in tüzüğünün oylamasına katılmadılar. Kurultayı gözlemci olarak izlediler. Tüyük oylamasında F. Almanya ve Batı Berlin'den gelen 60 örgütü temsil eden 264 delege olumlu oy kullandı. Bazı örgütler de FİDEF'i desteklediklerini ve resmi kuruluş işlemlerini tamamlayınca katılmak için başvuracaklarını bildirdiler.

Kurultay'da TBÖK temsilcisi DİSK Dayanışma Fonu için açılan kampanyanın ikinci bölümünde toplanan 15 bin marklık bir çeki DİSK Genel Sekreteri Mehmet Karaca'ya verdi. Bunun üzerine bir konuşma yapan Mehmet Karaca Demokratik Alman Cumhuriyeti Sendikalar Birliği'nin (FDGB) Mura diye depremine ulaştırılmak üzere DİSK'e 3 milyon mark verdiğini açıkladı. Bu, işçilerimizin çokunca enternasyonal dayanışma gösterilerine yol açtı. Mehmet Karaca'nın konuşması ve DİSK'ten her söz edilmiş işçilerimiz coşkun dayanışma gösterilerinde bulundular. Yurtta ve yurtdışında işçilerimizi DİSK'in temsil etmesini istedikler.

Büyük İşçi Kurultayı F. Almanya ve Batı Berlin'deki demokratik güçlerin birliği yolunda önemli bir adım oldu.

TKP KONFERANSI: TKP KONFERANSINDA GENEL SEKRETER İ. BİLEN'İN OKUDUĞU RAPORDAN..

Türkiye Komünist Partisi burjuvazinin diktatorasına, emperyalizmin ana yurdumuzdaki konumuna, onun baskılarına, emperyalizmin yurdumuzda dayanağı olan gerici güçlere, hükümetlere, bunların halk düşmanı politikalarına karşı ulusal bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük için 57 yıldır savaşıyor. Türkiye Komünist Partisi, komünistler bu savaşın en ağır yükünü omuzlarına almışlardır. Bu savaşın 36 yılı burjuva hükümetlerinin uyguladıkları sakıyönetim ve terör altında geçmiştir. Bu koşullar altında Türkiye Komünist Partisi, tek parti döneminde burjuvaziyle, gericilerle tek başına savaşıyor. Her zaman anti-emperyalist, anti-feodal, anti-faşist güçlerle güçbirliği, cephe birliğikurmak yollarını aramıştır.

Bugünkü koşullarda cephe sorunu, onun çözümlenmesi sorunu, kendisini daha kesin ortaya koymaktadır. Tek parti aşaması çoktan gerilere karışmıştır. Politik alana, ilerici, gerici birçok partiler çıkmıştır. Bunlar memle-

keti 2 kampa ayıran sınıflara, güçlere göre yer almakta dırlar. Aşırı gerici partiler işbirlikçisinden faşist ne kadar bir çizgidedirler.

Ülkede tekeli, işbirlikçi büyük burjuvazinin, yurdumuzda emperyalizmin konumlarını, çıkarlarını, kanla kurşunla savunuyor. Halkımızın ezici çoğunluğunun oluşturduğu kampda, işçi sınıfı, köylü, orta katmanlar, çıkarları emperyalizmle, işbirlikçi burjuvaziyle, aşırı gerici, cumhuriyet ilkelerine aşıktan saldıran çevrelerle karşı karşıya gelmiş olan ulusal burjuvazi dediğimiz kesim var. Bu kesim CHP ile politik alandadır. Bu partinin de sağı solu var. Savaşta salımlar da buradan geliyor. Ama koşullar onu, faşizme tırmanan işbirlikçi hükümete karşı koymaya zorluyor. İşçi hareketleri, halk direnişleri onu böylesi bir yörüngeye zorluyor. Onun memlekette, mecliste oldukça otoritesi, konumu vardır. Sayılabazı bakımından başta gelir. Bu konumuna, gücüne güvenip pek cephe kurmaya gönüllü görün-

müyor. Ama olaylar, dayandığı taban, savaşlar, komandoların saldırıları onu, kendisine, savaşta dirsek aramaya doğru itiyor. Unutmayalım, CHP, gelişen ulusal bağımsızlık, demokrasi, diktatordan kurtulma direnişlerini kendi kontrolü altında tutmak zorunluğunu duyuyor. Biz de halıkın, en başta işçi sınıfının o devrimci ana gücün hegemonyasını gerçekleştirmek için savaşıyoruz. "Bu aykırılık" diyorlar, "tek cephenin oluşturulmasına engeldir". Değildir. Gerçekçi olmak gereklidir. Nesnel koşullar, gelişmeleri sergiledik. Bu koşullar ve gelişmeler CHP'ni baş düşmana karşı ortak savaşa doğru itiyor. Ona bu yolda adım attırmak, ulusal burjuva kesiminin yalpalamalarını kırmak ona saldırmakla olmaz.

Örneğin TTP yöneticileri, uluorta CHP'ne saldırıyorlar. Keskin sosyalist pozunu alıyorlar. Ama el altından onunla sayılabaz pazarlığına giriyorlar. Bu, kendi deyimlerini kullanırsak "oyun içinde oyun"un ta kendisidir. Bu tür

oyunlarla cephe kurulamaz. Şimdiye kadar gördüklerimiz, deneyler, ulusal burjuvazinin doğal niteliği, yaradılışı, nasıl diyelim, cibiliyeti iki birbirine aykırı yönlü olduğunu göstermiştir. Bu bir yanıyla, ezildiği için emperyalizme karşıdır. İçerde çıkarları büyük toprak ağalarının, işbirlikçi büyük burjuvazinin çıkarlarıyla çatışıyor. Ama öte yandan burjuvazi sömürgeci sınıftan olduğu için, işçi sınıfının emekçi yığınlarının karşısına dikiliyor. Bu nedenle de yer yer işbirlikçilerle sözleşmelere gidiyor.

Türkiye Cumhuriyeti'nin tarihi bu olaylarla doludur. Bülümüz birşey vardır. O burjuvaziye hizaya getirebilmek ilericici, devrimci, ardıcıl savaştan güçlerin, en başta işçi sınıfının birliğine, savaşta öncülüğüne, Komünist Partisinin Leninci parti olabilmesine, Leninci strateji ve taktik kullanabilmesine, böylesi bir programla ortaya çıkmasına, savaşlara atılabilmesine bağlıdır.

İşçi sınıfı, dev çıkışlarla politik savaş alanına girmiştir. Türkiye Komünist Partisi bu atılım içinde gelişiyor. "Türkiye'de işçi sınıfı yoktur, Komünist Partisi yoktur" diyen burjuvazi bu gün başka ağız kullanıyor. Demirel dolastığı yerlerde, başına verdiği demeçlerde saksık Komünist Partisi'nden söz ediyor, "Komünist Partisi'ne özgürlük de neymiş, vermeyiz" diye bangır bangır bağırıyor. Bu hükümet, komünizmle savaş programına resmen almıştır. Faşizme tırmanan gerici politik erki elinden kaptırmamak için işçi sınıfına, geniş halk yığınlarına, burjuvazinin ulusal nitelik taşıyan kesimine kanla, kurşunla saldıran karma hükümet, komünizm umacılığıyla orta katmanları, bu kesimi korkutma ya çalışıyor. Ama büyük burjuvazi, faşist komandoları, panzerli polis ve jandarma birliklerini işçilerin, gençliğin, öğrencilerin, öğretmenlerin, CHP'lilerin üzerine sürmekle, kan akıtmakla, geniş yığınların kin ve nefretini üzerine topluyor.

Maocuların "solculuğu", egemen güçlerin sol kolu olmaktır

BORAZAN(!)

İşbirlikçi-tekeli burjuvazi bir taşla iki kuş vurmak istiyor. Aşırılaşan ekonomik-politik bunalımın yükünü emekçi halka çektirmek, sömürgeci talan, soygun ve yalan düzenini faşist bir dikta ile daha rahat sürdürmek için sistemli bir provokasyon ve saldırı planı uyguluyor. Faşist MHP ve Ülkü Ocaklı katillerin işledikleri cinayet 160'ı aşmış, faşist terör sokakta rahatça gezmeye olanakları ortadan kaldırmışken, maocu saldırı ve provokasyonları, "maoco-Leninci" çatışması gibi yaymaya çalışıyor. Faşist çeteleri silahlı saldırılarını "sağ-sol" çatışması (!) yalanı ile sürdürmeyeceğini anlayan egemen güçler, bu kez "maoco-Leninci" çatışması (!) paravanası altında faşistleri temize çıkarma uğraşındalar.

Ve bu konuda haklı olduklarının kanıtlamak içinde maocu bozkurtları, ilericilerin üzerine saldırmaktan geri durmuyorlar.

Bunun son ve canlı örneği, Ankara Mitingi. Miting alanına alınmayan maocu bozkurtlar taşla, zincirle, sopa ile, silahla halka ve ilericiler üzerine saldırdılar. Birçok kişi yaralandı. Saldırganlarla birlikte polis halkı copladı. Yüzlerce kişi gözaltına alınıp işkence gördü. Lice'li öğretmen A. Baki Kaymak hala kayıp. Ne olduğu bilinmiyor.

Bunlar halkın gözü önünde olan, yüzlerce kişinin yaşadığı olaylar. Saldırganların niyeti, kimliği ve iplerinin kimin elinde olduğu belli. Buna rağmen

men olaydan sonra yayın organlarında ciyak ciyak bağırıyorlar, "İGD'li sosyal faşistler silah kullandı" türünden ihbarlar, yalan ve demagojiyle olayı çarpıtmaya kalkmaları maocuların zavallılığının bir kanıtı. İGD düşmanlıklarında, İGD aleyhindeki propagandalarında yeni bir yöntem: Kamuoyuna "İGD'li sosyal faşistler bizi dövüyorlar" türünden yakınmalar, Ankara Mitingi'nde suçüstü yakalanmanın dayattığı kendini temize çıkarma duygusundandır. İGD hareketinin hızla gelişmesinden, bu gelişim süreci içinde gençlik kesimlerini maoculuğun çarpık-gerici görüşlerinden çekip almamasındadır.

Maocuların artık saklanacak, yalan ve demagojiyle kitleleri uyutabilecek yüzleri kalmamıştır. Onlar ilericiler, hele hele devrimci hiç değildirler. Onların solculuğu egemen güçlerin "sol" kolu olmaktır. Egemen güçlerin sağ kolu Ülkü ocaklı faşistlerin gücünün yetmediği yerde ilericiler, demokratik güçleri provakasyona getirme görevini üstlenmektedir.

Egemen güçler ne yaparlarsa yapsınlar, hangi gerici yönteme başvururlarsa vursunlar ilericiler güçleri susturamayacaklardır. İşçi sınıfının öncülüğünde tüm ulusal demokratik güçlerin gelişen birliği işbirlikçisini de, komandosunu da, maocusunu da ezip gelecektir! DGM'yi ezdiği gibi!...

(İlerici Yurtsever Gençlik gazetesi 32. sayısından)

Şili KP 55 yaşında

Şili Komünist Partisi 55. Kuru luş yıldönümünü 5 Mart 1977 tarihinde kutladı. Şili işçi sınıfının öncü politik örgütü ŞKP, uzun yıllar boyunca Şili burjuvazisine karşı kahramanca savaştı. Halk Birliği Hükümeti sırasında yapılan sağ hataların sonucu faşizmin gel-

mesiyle derin gizlilik koşullarında bu savaş sürdürüyor.

ŞKP'nin kuruluşunun 55. yılında tüm ilericiler Şili komünistleriyle proletarya enternasyonalizmi bayrağı altında dayanışmalarına belirtiyorlar.

Dünya Devrimci hareketinin en yüksek kazanımlarından biri...

KOMÜNİST ENTERNASYONAL

Elli yıl önce, Marksist yönelimli işçi sınıfı örgütlerini temsilen, önde gelen devrimci savaşçılar ve düşünürler Komünist Enternasyonal'in kuruluş toplantısında biraraya geldiler. Bu, insanlığın kapitalizmden sosyalizme geçen tarihsel aşamasının başlangıcını simgeledi.

Komünist Enternasyonal, Komünist Partilerin ve öteki devrimci güçlerin deneyim değiş tokuşu ettikleri, taktikleri saptadıkları, dünya çapında savaşmaları başlattıkları ve Marksizm-Leninizm'in teorilerini daha da geliştirdikleri bir merkez olarak ortaya çıktı.

Komünist Enternasyonal'in doğuşu dünya kapitalizminin yüreğine terör saldı. Komünist Enternasyonal'e karşı iftiraların, saldırıların, karalamaların, provakasyonların sonu gelmiyordu. Dünyanın her yanında devrimci önderler "Komintern ajanlarıydı".

Komünist Enternasyonal'in dağılması saldırıları durdurmadı, çünkü, apaçık ki, korktukları onun yapısı değildi. Temsil ettiği fikirlerden korkuyorlardı.

Dünya devrimci hareketi, fazlasıyla uzun bir süredir bu saldırıların yanıtsız kalmasına izin verdi. Fazlasıyla uzun bir süredir Dünya Komünist Enternasyonal'in zayıflıklarını ve hatalarını dinledi. Bunun sonucunda Komintern'in tarihi, çarpıtılmaları kurbanı oldu. Komintern'in oportünizmin bugünkü hareketler üzerindeki etkisi yüzünden gömüldü ve çarpıtıldı.

Kapitalizmden, Komünizme geçiş güçleri, yeni deneyler topladıkça, Komünist Enternasyonal'in katkılarının daha olumlu ve bu yüzden de daha dengeli bir değerlendirilmesini yapıyorlar. Artık Komintern'in çalışmasının olumlu yanına artan bir ilgi var. İşçi sınıfı enternasyonaliz-

minin tüm örgütlü deneyiminin bu en büyüğünün derslerine büyük bir ilgi var.

Komünist Enternasyonal'in doğuşu ve yargıları devrimci işçi sınıfı hareketinin en parlak kazanımlarından biridir. Komünist Enternasyonal, devrimci harekete bir dünya görüşü kazandırdı. Kapitalizmden komünizme geçiş savaşının can alıcı bir aracı idi.

Komünist Enternasyonal'in varlığı, tarihi Marksizm-Leninizm'in gelişmesiyle ayrılmaz biçimde bağlıdır. Lenin'in birçok düşüncesi Komünist Enternasyonal'in ideolojik ve politik çalışması çerçevesinde ilerletildi ve geliştirildi.

Komünist Enternasyonal, devrimci hareketin sorunlarıyla, kendi zamanının gerçekliği içinde uğraştı. Hem sorunların çıkış biçimi, hem de çıktığı tarihsel çerçevede büyük ölçüde değişmiştir. Ama

devrimci güçlerin o zaman karşılaştığı birçok sorun hâlâ var. Bunlar değişik biçimde ve değişik bir çerçevede ele alınmalıdır, ama görmezlikten gelmek olmaz. İdeolojik ve politik sorunları görmek, felaketin de etmesidir.

Komünist Enternasyonal, İkinci Enternasyonal Partilerini girdabı içine çeken oportünizme karşı savaşımın içinde doğdu. Komünist Enternasyonal'in doğuşu, devrimci hareketin geniş kesimlerini saran oportünizme bir karşılık idi. Çoğu sosyal demokrat partide oportünizmin cöküntüsü, onarmanın ya da düzeltmenin ötesine geçmişti. Komünist Enternasyonal'in kuruluş yıllarında, İkinci Kongresi'nde sosyal demokratların oportünist partileri "göstermiştir ki işçi sınıfı hareketi içinde, oportünist çizgiye bağlı aktif kişiler burjuvazinin, burjuvazinin kendinden daha iyi savunucularıdır. Onların işçilere liderliği olmadan, burjuvaziye tıdarda kalamazdı" diyor Lenin. Sosyal demokrat partiler kapitalizme tarihsel hizmetlerini sürdürüyorlar. Onlar, hâlâ, devrime giden yoldan ilerleyen yığınların önündeki "engel"dir.

Açık ki, birçok ülkede yeni devrimci formasyonların, oportünizmin sardığı bu grupların yerini alması gerekiyordu. Böylece, bütün partilerde oportünizme karşı savaşım, dünyanın birçok yerinde yeni Komünist ve Marksist partilerin doğuşuna yol açtı.

Ama işçi sınıfı örgütleri içinde oportünizm sorunları II. Enternasyonal'in ölümüyle yok olmadı. Oportünizme karşı savaşım içinde oldukları halde, yeni devrimci partiler onun virüsüne karşı asıllı değillerdi. Oportünizme karşı savaşım sınıf savaşımının kalıcı bir özelliğidir. Lenin'in önderliğinde, bu virusu Komünist-Marksist Partileri etkileyen hem "sol" hem "sağ" soylarına karşı savaşım sürdü. Lenin'in parlak kitabı "Sol Komünizm", bu savaşta vazgeçilmez bir silah idi ve hâlâ da öyle. Bu, oportünizmin her iki görünümüne karşı savaşımı da yeni bir

düzeğe yükseltti.

Komünist Enternasyonal, son günlerine kadar oportünizme karşı savaşımın güçlü bir kalesi idi.

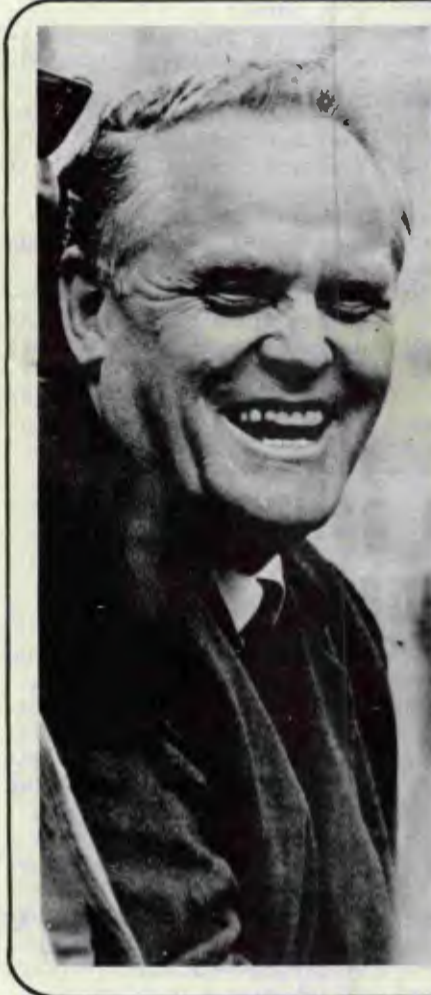
Bu savaşımın ateşleri içinde, devrimci bir parti ile yığınlar arasında doğru ilişkilerin, savaşımın askersel ile askersel olmayan yönleri arasındaki ilişkilerin, savaşımın parlamenter ile parlamenter olmayan yolları arasındaki doğru ilişkilerin ne olduğu hakkındaki ilkelere koydu. Radikal yığınların kuyruğuna takılmaya karşı savaşım verdi. Yığın hareketleriyle hiçbir bağı olmayan, radikal görünümülü soyut ramlara ve anarşizme karşı savaşım. Devrim bilimini yordurdu, geliştirdi.

Her düzeyde oportünizme karşı savaşım, onun tarihsel katkılarından biridir. Tüm kıtalardaki savaşımaları yansıtan bir dünya örgütü oportünizmin cöküntüsüne karşı savaşım gerektiriyordu. ABDKP, Komünist Enternasyonal'den Enternasyonalin bitiminden biraz daha önce ayrıldı. Bu "ayrılma" sade anti-Komünist kanunlar yüzünden değildi. Başösteren derin köklü oportünist Browder revizyonist eğilimleri tarafından güdülmüştü. Bir dünya örgütünden "ayrılma" hareketi sadece oportünizmin ve revizyonizmin ateşlerine yakat kattı.

Bugün ortam değişti ama, oportünist etkilerin sızmasına karşı savaşımı arttırma gereğinin, bugünkü dünya devrimci hareketi için en can alıcı sorun olduğunu kim inkâr edebilir! Nerede oportünizme karşı açık, sürekli mücadeleye yoksak, oraya oportünizm sızarak ve ele geçirir. Oportünizmin bazı partileri ve gurupları girdabı içine almış olması bugünkü gerçekliğin acı bir görünümü değil mi?

Oportünizm rahatlık virüsüdür. Sağ politikalar veya sol laflar ardında gizlenir, ama rahatlıktır. Bir kapitülasyon biçimidir. Savaşımı atılma girişimidir. Kural olarak, taktik bir gereklilik olarak haklı gösterilir. Tüm ideolojik sızmaların en sinsisi sidir. Çoğu kez hiç farkedil

ARKAŞI 4. SAYFADA

GUS HALL

ABDKP Genel Sekreteri

Amerikan Komünist Partisi Marksizm-Leninizm, proleter enternasyonalizmine sıkıca bağlı bir partidir. Çok zor koşullarda savaşmış halde, ilkelere ödün verme yoluna girmedi, girmiyor. Tam tersine, tarihi, emperyalizme olduğu kadar iç-dış oportünizme karşı da yoğun savaşım doludur. Bu yoldan Browder revizyonizmini söküldü. Bundan da öte, oportünizmin Amerikan toplumundaki nesnel temelini dikkate alarak ABDKP oportünizme karşı sürekli atıktır. Birçok yönlerden, Türkiye'mizin yiğit, özverili Komünist Partisi'ne benzer.

ABDKP Genel Sekreteri Gus Hall, metal işçiliğinden gelmektedir. Yaşamını işçi sınıfına adanmış, hep kaygı gibi bir Marksist-Leninist, proleter enternasyonalisti olmuş, açık sözlü, büyük bir önderdir. O da bu yönleriyle, bıçak gibi keskin üslûbuyla TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'e benzer.

Yukarıdaki yazı Gus Hall'ın "Emperyalizm Bugün" adlı üstün kitabından alınmıştır. 1965'de yayınladığı bir yazıdır. Kendisinin Kominterni değerlendirirken söylediklerini, biz de bu yazının bugünkü dersleri için söylesek: Koşullar, ortam 1965 den bu yana çok değişti. Buna bağlı olarak sorunların çıkış biçimi, çıkış taktikleri tarihsel çerçeve de değişti. Ama yazıda değinilen birçok sorunun özde bugün de varlığı, hatta bazılarının bugün daha da endişe verici ölçüler aldığı inkâr edilemez. İşte bu yazıyı, bir yandan dünya işçi sınıfının en yüksek ürünlerinden Kominterni anmak, öte yandan bugünkü bazı sorunlara dikkati çekmek ve aynı zamanda da işçi sınıfının değerli savaşçılarından Gus Hall'a okuyucularımıza tanıtmak için basıyoruz.

HORTLAYAN KAUTSKİÇİLİK

Yazan: K. B. Ender -Kocaeli

Son zamanlarda Türkiye'de başta TİP olmak üzere, "Euro - komünizm" denilen Kautsky'cilik hortlamasına sahip çıkan bir kısım çevreler dikkati çekmektedir. Bunlar Lenin'in "Proletarya İhtilali ve Dönek Kautsky" isimli yapıtında mahkum ettiği sapıklığa 60 küsur yıl sonra sahip çıkmaktadırlar. Proletarya diktatörlüğünün reddi, sınıf iktidarından vazgeçme, burjuva reformizmi gibi ilkelere kaba hatları belirlenen bu sapma, özellikle TİP'e bağlı "Yürüyüş" ve "Yurt ve Dünya" isimli dergilerde reklam edilmektedir.

Artık proletarya diktatörlüğüne gerek kalmadığı, toplumun büyük bir bölümünün zaten proleterleştiği, sömürücülerin çok küçük bir azınlık duruma indirildiği ve bu nedenlerle mutlak barışçı bir geçişin mümkün olduğu tezleri, son zamanlarda Avrupa'da bazı komünist parti yöneticileri tarafından ileri sürülmüştü. Türkiye'de ise başta Türkiye İşçi Partisi olmak üzere bir kısım çevreler, "İktidara Yürüyen Hareket" düşüncesi içinde "proletarya diktatörlüğünü" reddeden(!) sapmacıların övgüsüne hız vermişlerdir. Son olarak Yürüyüş dergisinin 8 Şubat 1977 günlü 96. sayısında "Barış ve Demokrasi Kampında Buluşalım" başlığı altında bir Avrupa komünist partisinin politbüro üyesi ile yapıldığı ileri sürülen bir röportaj yayınlamıştır. Bu röportajda TİP'çilerin benimsediği türden "mark-

sizme reddiyeler" derhal sırtlıyor. Daha önce de "yorusuz" olarak TİP organlarında böylesi oportünist görüşlere yer verilmiş ve Kautsky melununun mahkum edilmiş fikirleri sanki yeni bulunmuş bir meta gibi piyasaya sürülmüştü. "Yurt ve Dünya" dergisinin ocak 1977 sayısının 50-51. sayfalarında üstü kapalı bir biçimde "proletarya diktatörlüğünün reddi"ne methiyeler yazılmıştı.

Yeni-Kautsky'ciliğin pratikteki sonuçları olarak da şunlar göze çarpmaktadır: Proletarya enternasyonalizmine karşı tavır almak... burjuvaziyi ayırmsız bir bütün olarak ele alıp tüm olarak gerçekleştirilecek damgalamak... sendikacıların işçi sınıfını temsil etmedikleri iddiası...yan örgütler sorununda yanlış tavır alarak sendikaları partinin işçi büroları, demekleri de "hizmetkar" gibi görmek... bir yandan uvriyerizm (işçi dalkavukluğu) yapıp öte yandan sendikacı düşmanlığı gütmek... cephe politikasını ve ittifaklar sorununu reddetmek... kitlelerle bağ kuramayıp kitle hareketlerini kontrol olanağını yitirdikten sonra hareketin arkasından sürüklenmek ve her toplumsal olayda "oyun içinde oyun aramak"... ilçe ve il mühürleri dağıtılmasının örgüt kurulması olarak kabul edilmesi... parti yayınları ile genelgelerin okutulmasından ibaret bir eğitim(!)...gençlik düşmanlığı... disiplin olarak tasfiye ve ihraç mekanizmasının

işletilmesi... işçi sınıfına sosyalist bilincin dışardan verileceği ilkesinin reddi... eleştirinin parti bozunculuğu sayılması ve devrimci eleştiri-özeleştirmenin reddi ile bunları "katoliklerin günah çıkarma müesseseleri" olarak alaya almak... tek başına sosyalizmi gerçekleştirme iddiası (iktidara yürüyen hareket palavrası)...halklar sorununun ve milli meselenin anti-Marksist, anti-Leninist şekilde yorumlanması... 1957 - 1960 - 1969 zirve toplantılarında alınan kararları tanımazlık... Türkiye Komünist Partisi'nin Türkiye'de le gale çıkmasını önlemek için elden gelen çabaya harcama, bu politika yığınlar tarafından lanetlenince de TKP'yi yurtdışı imigrant gurubu gibi gösterme çabası... Tümünü anti-enternasyonalist ve burjuva milliyetçisi bir tutum...

Böylesi bir parti 2. Enternasyonal içindeki sosyal-şövenist partilerin günümüzdeki bir örneğinden başka nedir? 2. Enternasyonal hainlerinin yolundan "uygun adamlarla" yürüyen yeni Kautsky'cilerin Türkiye'deki temsilcileri, günden güne başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçi sınıf ve tabakalar tarafından tecrit edilmekte ve mahkum edilmektedirler.

Kautsky'ciliğin Türkiye'deki hortlamasına işçi sınıfımız ve onun üçüncü siyasal ve ekonomik örgütleri izin vermeyecektir...

